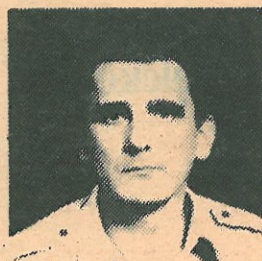

PIŠETA IN UREJUJETA:

Lojze Košorok in Pavla Gruden

Kar po domače...

Pravio, da krščanstvo vse bolj propada, ker se je našlo materializma. Točno. Toda to ni pripisati Kristusu. Njegov nauk je neizpodbiten, ker je osnovan na ljubezi in pravičnosti do človeštva. Tega so krivi cerkveni voditelji, katerim denar postaja vse večji vladar. Vzemimo samo en droben primer.

Prejšnji teden se je vršila tridnevna panavstralska konferenca grških socialnih delavcev na katero so bile povabljene vse etnične skupine. Odzvali so se razen Avstralcev le Jugoslovenci. Rojak Košorok in podpisana. (Tukaj nimam niti najmanjšega namena namigovati na Slovence, ker imamo pač samo eno Jugoslovensko agencijo za Socialno varstvo.) Konferenca se je vršila na N.S.W. univerzi v Kensingtonu, kjer so nam preskrbeli tudi hrano v zgradbi Shalom v kateri stanujejo Izraelci, ki na tej univerzi študirajo.

Ker se s kolegom Košorokom nisva prenotirala za soboto, nisva mogla plačati kosila, ker je sobota Judovska nedelja, oziroma sveti dan, kar je resnici na ljubo povedano absolutno pravilno če verjamemo bolj Kristusu kot pa onim, ki so sedmi dan prenesli na nedeljo. Rabi naju je zaprosil, da plačava najino kosilo po sončenemu zahodu. Celo zaupal nama je kot bratoma, čeprav sva imela vse možnosti, da ne plačava dolgovane vsote.

Zdaj pogledjmo krščanske cerkve: v nedeljo, torej na sveti dan po trditvi teh veroizpovedi, razen Adventistov, v cerkvi zbirajo denarne priloge za to in ono. Adventisti sicer denarja ne sprejemajo "na roko" sprejemajo ga pa le. V kuvertah, pa najsi bo gotovina, cek ali podpisana izjava za vsoto v bodoče... Čudim se sploh, da krščanske vere polagajo toliko važnosti na denar - če imajo tako močno vero v Boga. Ljudje s predsodki se vedno pritožujejo, češ, da so Izraelci vsi bogati. Krščanske cerkvene oblasti niso nič manj talentirane za pridobitev kapitala v gotovini, zlatu, juvelih in v nepremičninah. Zemljišč in palač imajo ničkoliko. Tega absolutno ni zanikati. Materializem se je vrnil celo v osebno življenje "božjih" služabnikov ki bi v Kristusu morali biti služabniki človeštva.

Preidimo na drugi primer, ki se je zgodil na isti konferenci. Financiralni so jo deloma industrijski in trgovski podjetniki grške skupine v Avstraliji, in deloma grška država ter grška pravoslavna cerkev z glavnim sedežem v Grčiji.

Reki boste čemu vam to pripovedujem - zato, da se ne bi kaj sličnega zgodilo med nami.

Ko je vrhovni cerkveni predstavnik grške pravoslavne cerkve v Avstraliji zvedel, da se bo konferenca udeležil tudi duhovnik, ki pripada grški neodvisni cerkvi v Avstraliji, je zahteval, da se je ta ne udeleži v duhovniški obleki. V nasprotnem slučaju, je izjavil nadškof, "se jaz ne bom udeležil konference". Konzul pa je telegrafiral, da konferenci ne bo prisostvoval "v ted okolščin". Nastal je spor. Po volji sklicanih je zmagal "neodvisni" duhovnik, ki je tudi

socialni delavec, in prisostvoval seminarju vse tri dni v svoji duhovniški obleki. Zmagala je pravičnost. Vsak kristjan je predstavnik Kristusov, kateremu njegovi "uradni" predstavniki kroje vsakovrstne suknje, krila in klobuke, namesto da bi bili vsi enaki, in skromni ter blagi kot Kristus.

Zmotil se je ta "visoki" (to besedo bi morali odpraviti, kajti Kristus ni priznal nobene razredne razlike) cerkveni glavar, ko je mislil da ima "njegov" denarni prispevek za ta seminar moč izključiti iz konference duhovnika, ki se njemu ne pokori. Konzul se je kot diplomat seveda dobro izvelel iz nerodne situacije.

Vsak kristjan bi se zavedati, da je po Mateju 6:3 zapisano: "Kadar daješ miloščino ne daj vedeti levici kaj dela desnica." Cerkev mora živeti od miloščine. Če te danes takorekoč več ni, je z milostjo krščanstva nekaj zelo narobe, tako med verniki kot v Cerkvi.

Imena oseb, ki karkoli darujejo cerkvi se ne bi smelo objavljati ne glede na obliko daru. Pravijo sicer, da se na ta način ljudstvo hrabri k miloščini. V resnici pa je to le "pihanje na človeško" dušo, ki je polna ničevosti. Kdor da, naj da ne da bi se vedelo za njegovo ime. Mnogi dajejo iz bahaštva, ki je lastnost tudi revežev. Pa pravijo ravno božji služabniki, da kontrola mora biti. Slabo je, kadar ljudstvo celo Cerkvi več ne zaupa.

Naj dodam še to, da so ti mladi grški socialni delavci z univerzitetno izobrazbo nenavadno predani svojemu delu za dobrobit človeštva, izvanredno sposobni, zvesti svojemu narodu in da se absolutno ne ozirajo na politiko, narodnost ali veroizpoved, niti na verske oziroma politične tradicije svoje nove ali stare domovine. Služijo človeštvu. Bogu služi kdor služi človeštvu.

Tega se mi (druge narodnosti naj nas v negativnih ozirih ne zanimajo) še vedno nismo naučili.

Pavla Gruden

Zdaj pa še nekaj tako po domače, da bolj domače ne more biti. Daily Mirror, torek, 22 maj 1978. Avstralski obiskovalci kinematografov bodo imeli kasneje v tem letu priliko videti (in slišati) čuden, majhen angleški film z zvezdnikom Leonard-om Rossiterjem, ki igra slavnega francoskega Music Hall "vetrskega" artista, iz dobe kraljice Viktorije, ki je med predstavo imel hrbet obrnjen k avdienci. Posebno francoska aristokracija je izvanredno uživala v tej umetnosti.

Navzlic protestu, ki ga je vložila borka za "čiščenje" TV programov in filmov, Mary Whitehouse, je sedaj prikazan v Londonu.

"Gorenje" Si Utira Pot Na Tuje

LJUBLJANA - Eno izmed največjih presenečenj preteklega leta je v zahodnoevropskih poslovnih krogih povzročila novica, da je jugoslovansko podjetje iz Velenja "Gorenje" kupilo podjetje koerting iz Grassau na Bavarskem. Pred tem je vse kazalo, da nič ne more rešiti Koertinga pred finančnim polomom. Nekatero mednarodno firmo so se po krajših pogajanjih umaknile, rešitev za Koerting pa je prišla od tam, kjer so jo najmanj pričakovali.

Gorenje je v ta posel vložilo 20 milijonov mark, drugih 20 milijonov mark sta vložili dve zahodnonemški banki. Ta poslovna poteza Gorenja je vzbudila veliko pozornost tudi v domači javnosti, toda težko bi trdili, da je bila nepremišljena.

"Matična delovna organizacija Gorenje dobi lahko brez težav znanje, ki je danes skoncentrirano v Koertingu," je povedal Oskar Pister, glavni direktor Gorenje-Koerting. "Se več. Če je v Gorenju potrebno

postaviti na noge neko novo proizvodnjo, ki je v Grassau že utečena, ni nobenih ovir, da nemški strokovnjaki ne bi prišli v Jugoslavijo ter to proizvodnjo razvili tudi v jugoslovanskem delu Gorenja."

Gorenje-Koerting je firma, ki posluje po običajni zahodnonemški zakonodaji. Koerting ima danes močan razvojni center (v njem dela 80 inženirjev), ki bo sodeloval z Gorenjem. Prihajalo bo tudi do dvosmeme izmenjave izkušenj in informacij, saj tudi Gorenje vlogo velike napore v razvojno dejavnost. V tem trenutku pa je Koerting gotovo v določeni prednosti.

Prek petdeset let staro podjetje Koerting sodi med pionirje elektronike. Danes zaposluje 1.300 delavcev, med njimi je precej Jugoslovancev, ki so na časovnem delu v tujini. Dnevno pa izdelajo 800 barvnih televizorjev in 150 glasbenih skrinj. Toda danes ni na tem področju več velikega zasluga.

Konkurenca je v ZR Nemčiji zelo velika, zato je v tem trenutku glavna naloga razviti nove proizvodne programe.

Proizvodnja zabavne elektronike, danes glavni proizvodni program, naj bi se do leta 1985 skrčil na eno tretjino celotne proizvodnje. Proizvodnjo barvnih televizorjev bodo povečali do 1000 sprejemnikov na dan, vedno bolj pa bodo svoje mesto iskali na področju proizvodnje

krmilne, komercialne, računalniške, šolske, in merilne elektronike.

Glavna tržišča Koertinga tudi vnaprej ostajajo v ZR Nemčiji in deželah EGS, Avstriji, Egiptu in Iraku. Koerting bo v prihodnje tudi dober kupec jugoslovanskih materialov in izdelkov za elektroniko. Tako bo samo promet z radgonskim Elradom do leta 1985 dosegel vrednost 80 milijonov mark.

Razstava obrti

Na 4. mednarodnem sejmu malega gospodarstva bo 14.000 eksponatov

Proizvodni in storitveni dosežki obrtnih delovnih organizacij, drobne industrije, združen samostojnih obrtnikov, obrtniških zadrug, pogodbenih delovnih organizacij in njihovih združenj ter povezovanje drobnega gospodarstva z industrijo - takšen je okvir letošnjega 4. mednarodnega sejma malega gospodarstva, ki ga bodo na razstavišču Gorenjskega sejma v Kranju odprli v sredno ob 10. uri in bo odprti do 16. maja.

Na sejmu bo sodelovalo 400 neposrednih razstavljalcev z okoli 14.000 eksponati, približno 2.000 obrtnikov in manjših delovnih organizacij iz omovine in tujine.

Od 5.600 kvadratnih metrov pokritega razstavnega prostora so odstopili 1.000 kv. metrov razstavljalcem iz Avstrije, Italije, Švice, ZR Nemčije in Švedske.

Tako kot lani bodo tudi letos v okviru sejma pripravili dvodnevno strokovno posvetovanje. Na prvem, ki bo v četrtek, 10. maja v prostorih

kranjske občinske skupščine, bodo spregovorili o osebnem delu v okviru slovenskega gospodarstva ter o urajanju medsebojnih odnosov med obrtniki in njihovimi delavci v skladu z novimi pogodbami o zaposlovanju delavcev in obrti.

Naslednji dan se bodo udeleženci seminarja seznanili z oblikami sodelovanja osebnega z združenim delom ter s tvrstnimi potrebami industrije

Peter Potočnik

Pesem Trboveljčanov za rojake

Gostovanje v Munchnu in nastopi v Trebčah in Križu pri Trstu

TRBOVLJE. - V okviru sodelovanja med slovenskim društvom "Triglav" iz Munchna in trbovlsko občino je včeraj odpotovala 25-članska kulturna skupina mladih iz Trbovelj na kraješe gostovanje k našim delavcem, začasno zaposlenim v tujini. Nocoj so pevci, recitatorji in

plesalci nastopili v Munchnu, jutri zvečer pa bodo v Ausbergu. Pevci Svobode 2 iz Zgornjih Trbovelj pa so za konec tedna nastopili pri zamejskih Slovencih v Italiji. Trboveljski oktet je imel v petek celovečerni koncert v Trebčah pri Trstu, mešani pevski zbor Svobode 2 in "Trboveljski oktet" pa sta sinoč nastopila v Križu pri Trstu v okviru sodelovanja s pobratenim PD "Vesna". Trboveljski pevci so se poklonili tudi žrtvam pri spomeniku v Bazovici.

Jubilej Ameriških Slovenk

WASHINGTON. Organizaciji "Naprednih ameriških Slovenk", ki je pravkar slavila svojo 45-letnico zelo vsebinskega in humanega dela, so slovesno izročili red bratstva in enotnosti s srebrnim vencem, s katerim jo je odlikoval predsednik Jugoslavije Josip Broz Tito.

V Slovenskem domu v Clevelandu, kjer je sedež te organizacije, so proslavili 45-letnico, goste pa je v imenu Izselske matice Slovenije pozdravila Barbara Gončar. Za novo predsednico je bila izvoljena Cecilia Wolf, za glavnega sekretarja pa dolgoletna aktivistka te organizacije Josi Zakrajšek.

Blizu 400 delegatov je na slovesnem banketu pozdravil jugoslovanski generalni konzul Stane Lenardič, ki je poudaril, da je organizacija majhna, toda dejavna, predvsem na humanitarne področju. Po njegovih besedah so napredne ameriške Slovenke zelo veliko prispevale tudi k boljšemu razumevanju in dobrih odnosom med njihovo sedanjo in bivšo domovino. Članice omenjene organizacije so bile med prvimi, ki so med in po vojni pomagale domovini, saj so zbirale in pošiljale odeje, hrano in denar.

Igor Košak, 30-letni slovenski plesalec, solist Nemške opere v zahodnem Berlinu, nastopa jutri na veliki mednarodni prireditvi v londonskem Coliseumu, posvečeni mednarodnemu letu otroka. Na prireditvi nastopajo umetniki

svetovnega slovesa, na primer Viktorija de los Angeles, Tereza Berganza, Valentina Levko in Andrej Heidrun Schwarz, ki je Kontrajev. S Košakom nastopa tudi njegova žena prav tako baletna solistka v berlinski Operi.

Jože Šmit ŠALJIVKA

Ójtele, kdótele? Jáztele, títele: jesti le, piti le, dremati, spati in se igrati.

Ójtele, jójtele, jáztele, títele, mar boš le mucke obuval in bril, mar boš s koprivo si pamet solil?

Ójtele, jáztele, ójtele, títele, kdo bo pa delal, kdo se učil?

NAŠA VAS

Na belo steno sem obesil sliko naše vasi. Lepa je ta naša vas. Na sredi stoji cerkev v gotskem slogu in okoli nje so strnjene druga ob drugo rumene, bele in zelene hiše in v vsaki hiši nekdo stanuje: v rumeni družina, ki ima pet otrok. Lani so imeli nesrečo: nekdo je povozil mačko, ki so jo imeli vsi tako radi. V zeleni družina, ki ima dva otroka, fanta in deklico, kakor sta si mati in oče želela. Vsi so srečni, ker imajo vsi isti okus: vsi namreč zelo radi jedo svinjsko pečenko. In v beli hiši je trgovina. Kupiš lahko vse, kar potrebuješ za življenje, o vseh svetih so celo prodajali sveče in lučke za na grob, o božiču pa okraske za božično drevo in o veliki noči zajčke, pri katerih so imeli smolo, ker sta dva padla na tla in se zdrobila, bila sta pač iz čokolade. Še ena hiša se vidi na sliki, ki je rumenoobarvana: to je vaška gostilna. Ker stoji blizu cerkve, gre tja po maši veliko ljudi, ki tam pijejo in pojejo: najrajši pač pesmi, ki pojejo o ljubezni o polju, o glažku, o vincu rumenem in o mladosti. Škoda je samo, da morajo gostilno opolnoči zapreti. Vsi ljudje te vasi pa hodijo v gotsko cerkev z baročnim oltarjem ne samo k maši in spovedi, tudi zelo radi k porokam. Samo če kdo umre, tedaj ga morajo nesti tja. In čisto zadaj se vidi še lipa, ki je stara menda čez tristo let. Votla je že in trhla, morali bi jo posekati - škoda za našo vas.

GUSTAV JANUŠ

Za boljše medčloveške odnose

Za novo leto je vsak uslužbenec slovitega ameriškega podjetja IBM dobil namesto novoletne voščilnice tole napotilo: Šest najpomembnejših besed: ŽAL MI JE, NISEM PRAV STORIL. Pet najbolj važnih besed: TI SI TO DOBRO NAREDIL.

Štiri najbolj važne besede: KAKŠNO JE TVOJE MNENJE? Tri najbolj važne besede: LEPO TE PROSIM! Dve najbolj važni besedi: HVALA TI! Najbolj važna beseda: MI. Najmanj važna beseda: JAZ.

Milena Batič BALON

Dvignil balon se rumen je v nebo, vrabček si misli: meh za proso.

Spustil balon se rumen je na tla, miška ugame: sir se trklja.

Počil balon je, kjer potok izvira, žaba vanj skoči: svet se podira.

Mladost grških socialnih delavcev.

TRIBINA ČITALACA

Svi radovi konkurišu
za 'Njegoševu nagradu'

Živorad Jovanović

Daniela

Voleo sam tu devojkicu i bio u nju neizmerno zaljubljen. Zamišljao sam kako bi sa njom bio srećan; ustvari, toliko sam se bio uživio u nas dvoje kao par, da sam u to bio siguran. U svojoj mašti ja sam već video ceo naš zajednički život unapred, uokviren porodičnom srećom koja nam uvek iznova potvrđuje, da smo nas dvoje upravo rođeni jedno za drugo...

Ali, ona me je izbegavala i uspevala da me svojom pojavom zanese. Tada bi se osećao izgubljen, glup, nesposoban...

A ona bi se smejala nadmoćno i ostavljala me da bezpomoćno i uzalud pletem svoje prazne snove o nama. Nešto mi je u podsvesti govorilo da joj nisam dorastao, da joj nisam ravan. A ja bi hteo baš nju i srce mi je drhtalo svakoga dana od neke nepoznate sile čežnje i želja, uvek kada bi se sreli ili kada bi mislio o njoj. Ja sam voleo Danijelu i želeo da i ona bude srećna zbog toga, jer sam smatrao da je za svaku ženu najvažnije da bude voljena.

Njeni roditelji su bili na dobrom položaju. Ona je

uskoro trebala da završi studije na fakultetu.

Ja sam tezgario po Beogradu i nisam uspeo ništa konkretno da završim. Ali ja sam imao smisla i osećaja za savremen i kulturni život. Hteo sam da je volim; da joj budem veran muž i iskreni drug.

Ona me je verovatno smatrala za bezkućnika, ili možda za donžuanu koji nema cilja. Malo smo razgovarali jer je ona uvek navodno nekud žurila...

Vreme je prolazilo. Ona se kasnije udala za nekog lepotana, a ja sam otišao u Australiju. Ovdje sam se probio. Imam dobar posao, izvestan ugled i lep položaj...

A ona?

Brat mi je pisao da ga je jednom pitala za mene. Ostavila je muža, dvoje dece, roditelje i - pobjegla u Australiju!...

Raspitao sam se za nju. Savest mi je nalagala da joj pomognem u tuđini. Ali, to nije bilo potrebno. Našla je posao, radi i živi u nekom fletu. Jednom smo se čak i sreli u Sydney-u. Ona više nije ličila na onu devojkicu koju sam

nekada poznavao. Gledali smo se ukočenih pogleda dugo vremena. Iz naših očiju izbijala su istovremeno: sećanja, bol, patnja, tuga, žudnja, prkos, srdžba, ponos i čežnja...

Na momente vidimo kako bi oboje trebali vrtoglavom brzinom da poletimo jedno drugom u zagrljaj. Zatim ja vidim kakanje u njenim očima, dok ona u mojim vidi pitanje koje glasi: zašto voljena, zašto? Već u tom momentu u meni se rasplamsao bol očajnika, koji je i ona videla i na koji mi nije mogla dati nikakav odgovor. Ono što je prošlo, nije bilo moguće povratiti.

Rastali smo se bez i jedne izgovorene reči i produžili svako svojim putem. Kuda? To stvarno dugo nismo znali...

Nastavili smo da živimo, jer moramo; do sudenog dana. Ona negde u Sydney-u, ja negde u Kanberi. Ostalo nam je samo da i dalje razmišljamo o neostvarenim željama, o porodičnoj sreći, o zadnjem susretu... Ostalo nam je još da proklinjemo naše sudbine, (tako se to kaže); ona njenu, ja svoju.

Svako na svoj način.

Tebi Dalekoj

Tu sam
i dalje stojim
kao kip slobode.
Dok oluje
nemilosrdno
ruše sve želje
u očajanju tuge i besa.

Prolaze noći
dani i godine,
odlazi mladost
sa našom daljinom.
Uperi pogled
ka vedrom vidiku
ne plaši se mraka,
jer ja sam pored tebe.

I nemoj stajati
jer odmiče vreme
lagano starost
korača k nama.
Pevaj o sebi,
pevaj o meni
pevaj mladosti
jer nisi sama.

Jednog dana
kad vreme dođe
bićemo zajedno
u pravi čas.
Ne gubi nadu -
volju za život
veruj u ljubav,
jer to je spas.

Condor Valentino

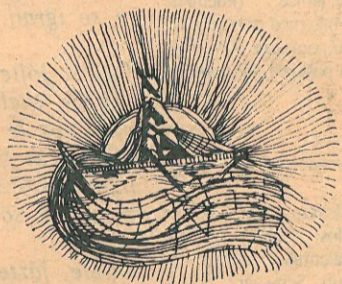

Om ore, more,
ti biseru Balkana,
šta učini sa domovinom mojom,
kakva to potekla
iz tebe sila nezana?

Zašto baš zemlju moju
koja živi u zdravoj slozi,
zašto je obavi tugom
i crnom nogom zgazi?
Zašto mnogima nama,
sinovima tvojim što
lutamo po dalekom svijetu,
zašto zauvijek uze oca,
majku, brata ili sestru?
Zašto domove mnogim
i dijela ruku njihovih
ti sruši u naletu svome,
zašto siročad mnoga
da nemaju više poći kome?

Om ore, more,
ti biseru Balkana,
zašto tugom nas obavi,
usmjerena iz tebe
sila neka neznana
(sa zorom što tek je radila,
1979. petnaestog Aprila)?

A.G. Marčok

Bogomir Kuliza

Moj Izvorčić

U dolini u Planini
izvorčić je mali bio.
Niz kamen je voda lila,
s' kojeg sam ja uvek pio.

To je bilo davno, davno,
kad sam ovce ja čuvao.
Za moj izvor u planini
niko drugi nije znao.

Dok sam bio ja čobanče
dan nijedan prošlo nije,
da moj izvor ja ne vidim
dal je bistar, kako lije.

Ja, gotovo, jedva pamtim,
vremena je prošlo dosta,
od kad odoh iz planine
i izvorčić sam mi osta.

Od tog doba kud sam prošo
i gde god sam vode pio,
prisetim se izvorčića
kod kojeg sam stalno bio.

Kad ponovo vreme dođe
te ja odoh u planinu,
željan moga izvorčića,
sišao sam u dolinu.

Kad do njega, blizu, dođoh
na oko se suza sprema.
Ražali se srcu mome,
izvorčića moga nema.

Prekrilo ga, trulo, lišće.
Ne vidi se gde je bio.
I putić je urastao,
kojim sam mu prilazio.

Nisam hteo da se vratim,
već po trulom lišću zadjoh,
te, duboko, zatrpami
moj izvorčić ja pronadoh.

Ja sa njega, trulo, lišće
razgrnuh na stranu.
Tad osvanu mom izvoru
i Sunce ga granu.

Opet voda s' njega linu,
niz taj kamen kao prije.
Ja ga gledam, pun miline,
a za suzom suze lije.

Ja ga pitam: "Moj izvoru!
Znaš li šta je davno bilo,
sećaš li se čobančeta
što je vodu s' tebe pilo?"

Kad poznađe prijatelja
poče jače on da teče.
Niz kamen mu kapi skaču,
pa mi tužnim glasom reče:

"Prijatelju stari,
davno je to bilo
kada beše ti čobanče,
pa si vodu s' mene pilo.

Tad grejaše mene Sunce
preko celog dana,
kad odjednom tebe nesta
mene prekri tama.

Zaveja me lišće s' gore,
kada, prva, Jesen dođe.
Tako meni, sve do sada,
dol u tami vreme prođe.

Medenicu, tvoga stada,
slušao sam, često, tuda.
Zvoneći je, uz dolinu,
zamacala preko brda.

Uvek tako, svakim danom
slušao sam zvuke njene,
al ti nikad ne naide,
da razgrneš lišće s' mene.

Hvala ti, prijatelju,
negdašnje čobanče".
A niz kamen kapi skaču
sve jače i jače.

Zaigralo srce meni
od žalosti i miline.
S' kamena se vode napih
i produžih pro planine.

Sve bolnice pune, medecinke tužne,
Majka oplakuje čedo malo svoje;
Dvoje unakaženi, jedno mrto, a jučer ih bješe troje,
Dva kamena oka jedne majke proklinju slučajevu ružne!

Dijete moje drago, slatko
Vrijeme života ti bješe kratko
Priroda hara i divlji sve ruši,
O, dijete drago, tvoje prvo "ma-ma" u srcu me guši.

Ruše se gradovi drge nam otadžbine,
Padaju zgrade, nevino se gine,
Crnogorsko Primorje bješe žrtva ovog puta,
Sad pomažu braća svijetom razasuta!

Braćo draga, Crnogorci moji
Strašna sudbina vas zadesi
U najljepšem kad bejaste jeku
To bejahu dragog Boga grijesi!

I mi ovi mali ljudi iz pečalbe
Sa suzama i solidarnošću sjećamo se majke,
Tužna vijest i srce razara,
Oh oče, braćo, sestre, da' ostade živa majko stara?

Leti JAT-u putem domovini
Nosi sažaljenje moje, da me želja mine,
Leti i majku mi obidi,
Poruku joj daj da će njena ćerka stići!

A do našeg sastanka ponovnog,
Utješ mi moje sve iz zavičaja,
Pruži pomoć onima, koji je trebaju
Reci im, da ih volimo... neka znaju!

Soka Petković